

Krisztus-szomjúság

Köszöntés: „Íme, napok jönnek, azt mondja az Úr Isten, és éhséget bocsátok e földre; de nem kenyér után való éhséget, sem víz után való szomjúságot, hanem az Úr beszédének hallgatása után.” Ámós 8:11.

Bibliaolvasás: Lukács 16: 19 – 31.

Alapige: „Az ünnep utolsó nagy napján pedig felállta Jézus és kiálta, mondván: Ha valaki szomjúhozik, jöjjön én hozzám, és igyék. Aki hisz énbenem, amint az írás mondotta, élő víznek folyamai ömlenek annak belsejéből.” János 7: 37-38.

Urunk üzenete rendkívül egyszerű. Én hozzám jöjjetek mindnyájan, akik a terheitek alatt a kimerülésig elfáradtatok! Ha valaki szomjazik, ő is Én-hozzám jöjjön és igyék! Miért vagyunk mégis oly kevesen Krisztus Urunk lábánál? Talán azért, mert sem szomjasak, sem hulla-fáradtak, de még csak ki, - vagy leégettek sem vagyunk?

Emlékezzünk! Emlékezzünk a tarzusi Saulra, aki fájdalmas őszinteséggel vallotta meg, hogy a keresztyének öldöklésétől már lihegett, már – már a tüdejét köpte ki, mégsem tudott leállni. Nem tudott nem gyűlölni, nem tudta nem üldözni Jézust. Szörnyethalt volna a kimerüléstől, ha Jézus nem állítja meg őt. Ameddig Jézus szembe nem ment vele, ameddig Krisztus nevén nem szólította, ennek a Saulnak nem volt fáradság és halálra-kimerültség tudata.

Emlékezzünk a szegény Lázár példázatából a gazdagra, akit noha e világi hírességként temettek el hatalmas pompával, az Isten előtt még neve sem volt. Földi életének egész ideje alatt egy nevén nem szólítható ember, egy megszólíthatatlan és meghatározatlan lény volt. Ez a gazdag a pokolban nyitotta fel a szemét, ahol gyötrődött és szomjazott és ahol már Lázárt is látta, bizony látta őt vigasztaltatni, tőle messze, az Ábrahám kebelén, az örök élet folyója partján. Ne gondolt egy szempillantásig sem, hogy ez a gazdag csak a pokolban lett szomjazó! Nem! Addig is az volt, de amiképpen Pálnak Saul korában nem volt kimerültség-tudata, úgy a gazdagnak nem volt az örök kárhozat halálát hozó szomjúság-tudata.

Ameddig bíborban és patyolatba öltöztette magát és naponkénti lakomáin evett és ivott úgy látta Lázárt, hogy valójában nem látta. Valamiképpen ahhoz hasonlóan, mint amikor haladtunkban átlépünk egy követ a poros úton, majd a következőt, egyiket sem számolva az utolsót is. Ha hirtelen megkérdeznének, egyik köre sem emlékeznénk. Átlépte ez a gazdag Lázárt, mint a küszöböt, teljes megszokásból, reflexből.

Csak ennek a gazdagnak alakultak ki ilyen tudatmódosító kárhozatra vivő reflexei?

„A laodiceabeli gyülekezet angyalának is írd meg: Ezt mondja az Ámen, a hű és igaz bizonyosság, az Isten teremtésének kezdete: Tudom a te dolgaidat, hogy te sem hideg nem vagy, sem hév; vajha hideg volnál, vagy hév. Így mivel lágymeleg vagy, sem hideg, sem hév, kivetlek téged az én számból. Mivel ezt mondod: Gazdag vagyok, és meggazdagodtam és semmire nincs szükségem; és nem tudod, hogy te vagy a nyomorult és a nyavalyás és szegény és vak és mezítelen: Azt tanácslom neked, hogy végy tőlem tűzben megpróbált aranyat, hogy gazdaggá légy; és fehér ruhákat, hogy öltözeted legyen, és ne láttassék ki a te mezítelenségednek rútsága; és szemgyógyító írral kend meg a te szemeidet, hogy láss. Akiket én szeretek, megfeddem és megfenyítem: légy buzgóságos azért, és térj meg. Íme az ajtó előtt állok és zörgetek; ha valaki meghallja az én szómat és megnyitja az ajtót, bemegyek ahhoz és vele vacsorálok, és ő én velem. Aki győz, megadom annak, hogy az én királyi székembe üljön velem, amint én is győztem és ültem

az én Atyámmal az ő királyi székében. Akinek van füle, hallja, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek.” Jel 3:14-22.

Laodicéának nem volt haldoklás-tudta, halotti kóma tudata, vakság-tudata, mezítelenség-tudata, és minősíthetetlen szegénységtudata sem, de a felsorolásnak itt nincs vége. Sok más között a Biblia utolsó lapja ehhez a listához, még azt is hozzá teszi, hogy nincs gyávaság-tudatod, Isten iránti bizalmatlanság-tudatod, a bűn miatti Isten előtti utálatosság-tudatod, gyilkos voltod felőli tudatod, parázna voltod felőli-tudatod, varázsló, boszorkány és bűbájos voltod felőli tudatod, bálványimádó voltod felőli tudatot és hazug, hamis, álnok, csaló voltod felőli tudatod.¹ Bizony.

Az Édenben, amikor a sátáni kígyó azt mondta az embernek, hogy bizony nem halsz meg, hanem az Istenhez hasonlóan a jó és gonosz tudója leszel, akkor terelt be a maga hazugságának csapdaviágába, a bűn okozta halál kóma állapotába. Isten azt mondta, hogy amely napon engedetlen leszel és eszel a tiltott fa gyümölcséből, halálnak halálával halsz. Ez megtörtént, és az ember azóta a halál és pokol örvényében forog halál-tudat nélkül. De nem ám csak úgynevezett halál-tudat nélkül bolyong az ember az univerzumban, hanem üdvbizonyosság nélkül is, a kettő ugyanis, a meghalás tudat és az örök élet felől való bizonyosság-tudat, összetartoznak, mégpedig úgy, hogy csak az menekül Krisztushoz kegyelemért, bűnbocsánatért és életért, aki Szentlélek munkája által már szembesült az elkárhozott állapotával.

Az Ádám nevével jelzett édeni állapotban úgy tűnik nem volt az embernek sem örök élet, sem pedig halál-tudata. Úgy gondolom, ha lett volna örök üdvösség tudata, akkor nem cserélte volna azt le sem a halállal, sem a kárhozattal; vagy mégis. ezt a tudatlanságot megörökölte Ádám minden utódja, mi magunk is. Amikor tehát Urunk üdvbizonyosságot ad, előtte leleplezi örök ítéletre méltó halott és elveszett állapotunkat!

A Nőé nevével jelzett emberiség úgy semmisült meg és veszett el, hogy nem volt semmilyen isteni igazságszolgáltatás és világvége-tudata.² Szodoma és Gomora úgy zuhant elevenen a pokolba, hogy nem volt fikarenyi Isten haragja és utolsó ítélet tudata.³

Kiáltásával bennünket életre sokkoló Urunk, bennünket a halálból életre támasztó Istennek Fia, korunk emberéről, vagyis mirőlünk, én rólam és te rólad azt mondja, hogy ami az érzéketlenségünket illeti hasonlóak vagyunk a Noé napjai embereihez és a Lót napjai embereihez, mert semmit sem érzékelünk, semmit nem veszünk észre (Máté 24:39) a Krisztus Urunk küszöbön álló megjelenéséről, aki azért jön, hogy elkészített menyasszonyaként vigyen bennünket magával a mennyei lakomára.

Hiába énekeljük, hogy „Itt van Isten köztünk (...)” mert nincs se Jézus jelenlétének, sem pedig Krisztus megjelenésének és eljövetelének tudata bennünk, ezt is kérnünk kell! Ezért

¹ Ezt mondja az, aki a királyi széken ül: „Íme mindent újjá teszek. (...) Írd meg, mert e beszédek hívek és igazak. (...) Meglett. Én vagyok az Alfa és az Omega, a kezdet és a vég. Én a szomjazónak adok az élet vizének forrásából ingyen. Aki győz, örökségül nyer mindent; és annak Istene leszek, és az fiam lesz nekem. A gyáváknak pedig és hitetleneknek, és utálatosoknak és gyilkosoknak, és paráznáknak és bűbajosoknak és bálványimádóknak és minden hazugoknak, azoknak része a tűzzel és kénkövel égő tóban [lesz], ami a második halál.” Jel 21: 5-8.

² „Amiképpen pedig a Noé napjaiban vala, akképpen lesz az ember Fiának eljövetele is. Mert amiképpen az özönvíz előtt való napokban esznek és isznak vala, házasodnak és férjhez mennek vala, mind ama napig, amelyen Noé a bárkába méne. És nem vesznek vala észre semmit, míg nem eljőve az özönvíz és mindnyájukat elragadá: akképpen lesz az ember Fiának eljövetele is. Akkor ketten lesznek a mezőn; az egyik felvétetik, a másik ott hagyatik.” Máté 24:37-40.

³ Használóképpen mint a Lót napjaiban is lett; ettek, ittak, vettek, adtak, ültettek, építettek; De amely napon kiment Lót Szodomából, tűz és kénkö esett az égből, és mindenkit elvesztett: Ezenképpen lesz azon a napon, melyen az embernek Fia megjelenik.” Luk 17:27-30.

most tedd fel másként a kérdést, és pedig úgy, hogy maradt-e egyáltalán bennünk bármilyen egészségesen működő reflex, bármilyen érzékelés az élő Isten iránt, vagy már teljesen az ördög kötelen rángatott halottian tehetetlen rongybábúi vagyunk?

Ha csodálkoztál volna, hogy a szelíd, a hangját alig hallató Jézus⁴ most teljes lényéből kiált, akkor halld ezt a legsötétebb éjszaka csontvelődig elható kiáltásaként!⁵

- Ha valaki szomjazik, jöjjön énhozzám és igyék!

Urunk jeruzsálemi sátorok ünnepi kiáltása (János 7: 1), nagypénteki golgotai kiáltása (Máté 27: 46 és 50; Márk 15: 34; 37), a tíz okos és balga szűzről szóló példázatának éjféli kiáltása, az Ő visszajövetelének és megjelenése napi harsona-kiáltása, és a most szóló evangéliumi prédikáció kiáltása nem négy, vagy öt különböző kiáltás, hanem egy és ugyanaz a korszakokon átívelő üdvösségre hívó nagy kiáltás. Krisztus Urunk kínkeserve kiáltása ez, amibe ő beleszakadt, kettéhasadva megnyílt, mit a szentek szentje kárpítja, az örök üdvösség ajtajaként nyílt meg neked, hogy te bizalommal hozzá jöjj és rajta át a halálból átkelj az örök életbe. A négy napja halott Lázár felkelt erre a kiáltásra (Ján 11:43), kijött a sírjából és járt (Ján 11:44)! Így igazság és élet Urunk Jézusnak azon igéje, amit Ő így mond:

- Bizony, bizony mondom nektek, hogy aki az én beszédemet hallja és hisz annak, aki engem elbocsátott, örök élete van; és nem megy a kárhozatra, hanem általment a halálból az életre. Bizony, bizony mondom nektek, hogy eljő az idő, és az most vagyon, mikor a halottak hallják az Isten Fiának szavát, és akik hallják, élnek.” Ján 5: 24 – 25.

- Vegyen Tőlem (...)! – mondja az Úr.

Vegyen Tőlem szomjúság-tudatot, vakság-tudatot, éhség-tudatot, halál-elfáradottság-tudatot, mezítelenség-tudatot, szegény és nyomorult állapot tudatot, haldoklás és halott volt tudatot, bűn-tudatot, elveszettség, - és elkárhozottság-tudatot! Krisztushoz kell jönnünk és kérnünk kell tőle mindezeket!

Jogos a felháborodás. Hát nem örömeért, boldogságért, jó szerencséért, egészségért, bűz és bor bőségért kell esedeznünk? Van bárki is épkézláb ember, aki könyörgései listájára azt a szükségét írta fel, hogy adjon az Isten neki haldoklás-tudatot, halálra-kimerültség-tudatot, a pokol szomjúságáig való szomjúság-tudatot? Egyetlen ilyen embert sem ismerek! Ezért kiált Jézus!

Urunk utolsó nagy kiáltása a keresztfán így szólt: „SZOMJAZOM!” Ő, aki az örök élet kiapadhatatlan forrása nemcsak maga a bűn⁶ és átok⁷ lett ott a keresztfán, hanem a megtestesült szomjúság is, maga az elkárhozottság pokoli szomjúsága. Ezt a szomjúságot kell ma felismernünk és a Jézus éjféli sötétségünkbe, kóma-halálunk sötét állapotába belekiáltott hívására Megváltó-Üdvözítő Urunkhoz és Istenünkhöz sietnünk.

Miért? Csak azért, mert Ő csak az Ő hozzá siető szomjazónak adja az örök élet élő vizét, ami befogadójában, amint az írás mondotta, élő víznek túlcserélve kiömlő folyamává lesz, hogy szétáradjon annak belsejéből!” (János 7: 38)

⁴ Íme az én szolgám, akit gyámolítok, az én választottam, akit szívem kedvel, lelkemet adtam ő belé, törvényt beszél a népeknek. Nem kiált és nem lármáz, és nem hallatja szavát az utcán. Megrepedt nádat nem tör el, a pislogó gyertyabelet nem oltja ki, a törvényt igazán jelenti meg. Ézs 42:1-3.

⁵ Éjfélnél pedig kiáltás lön: Ímhol jó a völegény! Jöjjetek elébe! Máté 25:6.

⁶ Mert azt, aki bűnt nem ismert, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk ő benne. 2Kor 5:21.

⁷ Krisztus váltott meg minket a törvény átkától, átokká levén értünk; mert meg van írva: Átkozott minden, aki fán függ (...). Gal 3:13,

Ma Krisztus szólt, hogy hatalma szava hallatán át menj a halálból az életbe, és e csodálatos átmenetelnek mindig a tudatában is légy.⁸ Ámen.

Áldás: „Levetvén azért minden gonoszságot, minden álnokságot, képmutatást, irigykedést, és minden rágalmozást. Mint most született csecsemők, a tiszta, hamisítatlan tej után vágyakozzatok, hogy azon növekedjete; Mivelhogy ízleltétek, hogy jóságos az Úr.” 1Pét 2:1.

⁸ „Mi tudjuk, hogy általmentünk a halálból az életbe, mert szeretjük a mi atyánkfiat.” 1Ján 3:14.